

Minister udtrykkeligt betonet, at han fandt, at Lønningerne er for smaa. Og naar man nu for ganske faa Dage siden har vedtaget et Lovforslag, der forbyder Embedsmændene at have Bivirksomheder, forekommer det mig ganske mærkværdigt, at man nu begynder at lovgive paa dette Omraade uden at tage Spor af Hensyn til, at man af 132 Embedsmænd kun hjælper de 41, men lader det store Antal 69 — foruden dem i 1ste Klasse — ude af Betragtning, saa at de ikke faar en eneste Øre af den Lønningsforbedring, der har været lovet dem i snart et halvt Hundrede Aar.

Justitsministeren (Bilow): Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) udtalte, at da dette Lovforslag var blevet forelagt, var det en stor Skuffelse for Dommerne og en stor Skuffelse for det ærede Medlem. Jeg kan svare, at Modtagelsen af Lovforslaget fra Dommernes Side ogsaa var en stor Skuffelse for mig. Forslaget var, som jeg havde forelagt det, saaledes, at jeg nærede noget Haab, dog langt fra et sikkert Haab om, at det kunde lykkes at gennemføre det og derigennem komme de 41 slettest lønnede Underdommere til Hjælp med Lønninger, der kunde anses for at være passende. Men i Stedet for en Anerkendelse kom der fra Dommerforeningen en Beklagelse, en Udtalelse af Skuffelse og lignende, fordi de bedre stillede Dommere ikke var blevet taget med. Det var altsaa ikke nogen Tak, der blev bragt mig, fordi jeg søgte at hjælpe de daarligst stillede, men en Beklagelse, fordi jeg ikke gik saa vidt, at jeg vidste, at hele Lovforslaget derved vilde falde. Det var jeg nemlig ganske sikker paa efter de Forhandlinger, jeg forrige Aar havde haft i Folketinget. Der blev Sagen forhandlet i et Udvalg, og dette paatog sig den Opgave med det Materiale, de havde, at undersøge, hvilke Biindtægter Retsbetjentene havde. De kunde ikke skaffe sig Oplysninger om dem allesammen, men de havde Kopipengene fra de indsendte Kontorholdsregnskaber, hvoraf de kunde se, hvor meget de enkelte Embedsmænd havde alene i Kopipenge. Der kom saa en bestemt Udtalelse fra Udvalget om, at man ikke under de Forhold, man levede under i Landet i Øjeblikket, kunde gaa med til en Forhøjelse, en Tanke, jeg fuldt ud forstod. Jeg forstod, at naar Rigsdagen i samme Samling vedtog nye Skattepaalæg paa Befolkningen til et Beløb af 10 Mill. Kr., maatte man være noget betænkelig ved at

forhøje Lønningerne for Embedsmænd, hvis Indtægter er fra 6,000 Kr. og opefter. Nu vil det ærede Medlem maaske gribe mig og sige: Ja, men de i 2den Klasse har kun 5,200 Kr. Nej, slet ikke, det ærede Medlem glemmer nemlig ganske Sportlerne, og de er meget betydelige. Jeg tør sige, at alene med Kopipengene vil vist over Halvdelen i 2den Klasse i Begyndelsesløb have 6,000 Kr. Og saa er der noget andet, det ærede Medlem ganske glemmer, det er Konsekvensen i Lovgivningen med Hensyn til Lønningerne. I saa Henseende havde jeg noget at rette mig efter. Jeg havde det høje Landstings egen Vedtagelse i 1908 af Lønninger for Overretsassessorer og Kriminalretsassessorer, og jeg havde de Lovforslag, der senere er forelagte om samme Emne af en af mine Forgængere, de Lønningssatser, vedkommende Minister havde foreslaaet, og den Forhøjelse, Landstinget havde meddelt disse Lønninger. Men derefter kom disse Lønninger — jeg har dem ikke præsent — dog ikke op paa det, en Underdommer i 2den Lønningsklasse gennemgaaende har — mange af disse har meget mere. Skal vi gaa til det Skridt, der nu er Tale om, maa jeg hævde det, jeg før sagde, og som det ærede 4de Medlem for 3die Kreds ikke har sagt et Ord til, at vi maa først gaa til Forhøjelse af Lønningerne for andre juridiske Embedsmænd. Vi har, som jeg sagde før, her i Byen Kriminalretsassessorerne, der begynder med 4,540 Kr., og Overretsassessorerne begynder med det samme. Den Alder, i hvilken Folk bliver kaldet til Overretsassessorer, er gennemgaaende den samme, i hvilken man faar Underdommerembede, medens man kommer ind i Kriminalretten i en tidligere Alder. Men saa er der den meget store Forskel, som det ærede Medlem ganske oversaa, ikke omtalte med et Ord, at alle Underdommere i 2den og 1ste Lønningsklasse har ganske betydelige Embedsindtægter — ikke Indtægter af Ben eller lignende —, som de i de kollegiale Retter er ganske afskaarne fra, ikke har det ringeste af. Lad os tage en Overretsassessor her i Københavns Overret, den ældste Assessor i Københavns Overret. Det vil kunne ses paa Finansloven, at hans Gage kan ikke naa op til mere end 6140 Kr. Det ærede Medlem oplyste nemlig, at han faar fire Alderstillæg à 400 Kr., og Begyndelsesgagen er 4540 Kr. En Underdommer i første Lønningsklasse begynder derimod i fast Gage med 6200 Kr., altsaa med mere,